U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **PROVENTUS Finance, a. s.**, se sídlem Na Ořechovce 15/572, Praha 6, zast. Mgr. Radkem Pokorným, advokátem se sídlem Karolíny Světlé 301/8, Praha 1, proti žalované: **Česká národní banka**, Na Příkopě 864/28, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 5. 2010, č. j. 2010/1531/110, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 Af 30/2010, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v platném znění,

takto:

I. Městský soud v Praze **je povinen** ve věci vedené u něj pod sp. zn. 5 Af 30/2010 nařídit ústní jednání tak, aby se uskutečnilo nejpozději ve lhůtě **do 30. 11. 2011**.

II. Navrhovateli **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále také „navrhovatel“) se svým podáním ze dne 9. 8. 2011, označeným jako „návrh na určení lhůty k nařízení ústního jednání“, které bylo doručeno Městskému soudu v Praze (dále i jen „městský soud“) téhož dne a tímto soudem předloženo Nejvyššímu správnímu soudu dne 15. 8. 2011, domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu, a to nařízení ústního jednání ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 Af 30/2010. Svůj návrh odůvodnil tím, že v dané věci dne 28. 5. 2010 podal správní žalobu v souladu s ustanovením § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, kterou se domáhá, aby soud zrušil shora uvedené rozhodnutí žalované, současně k žalobě připojil návrh na přiznání odkladného účinku. Poté přípisy v průběhu řízení žádal o prověření postupu ve věci a zejména o dohled nad rozhodováním o odkladném účinku. Usnesením ze dne 15. 7. 2010, č. j. 5 Af 30/2010 – 72, městský soud rozhodl o tom, že žalobě se odkladný účinek nepřiznává. Dne 20. 9. 2010 žalobce k výzvě soudu ze 7. 9. 2010 mimo jiné sdělil, že nesouhlasí, aby bylo ve věci rozhodnuto bez nařízení jednání. Dne 30. 8. 2010 bylo městskému soudu doručeno vyjádření žalované k žalobě, k němuž byl přiložen správní spis, na toto vyjádření žalobce

reagoval v podání ze dne 17. 12. 2010. V této souvislosti žalobce zdůrazňuje, že od data zahájení řízení doručením žaloby soudu, tj. od 28. 5. 2010, do data podání tohoto návrhu již uplynulo více než 14 měsíců, a že po dobu více než 7 měsíců, která uplynula od doručení reakce žalobce na vyjádření žalované, je soud zcela nečinný. Žalobce dále upozornil na význam předmětu řízení pro něj, neboť napadeným rozhodnutím žalované byla potvrzena závažná sankce odnětí povolení k činnosti obchodníka s cennými papíry, žalobce tedy nuceně ukončuje svoji činnost.

Předsedkyně senátu Městského soudu v Praze, který věc rozhoduje, ve svém vyjádření uvedla, že soud učinil již všechny potřebné procesní úkony, avšak jednání ve věci skutečně nenařídil. Ačkoliv je věc po procesní stránce připravena k rozhodnutí, soud se řídí zákonným pravidlem, podle kterého mají být věci zásadně vyřizovány v pořadí, v jakém soudu došly, s výjimkou věcí, pro něž je v § 56 soudního řádu správního stanoven přednostní režim. Žaloba byla podána v květnu roku 2010, v současné době senát rozhoduje o žalobách podaných v polovině roku 2008. Předmětná žaloba se v pořadí nevyřízených věcí nachází až na 396. místě, navíc soudu průběžně přicházejí nové žaloby, u nichž lhůtu pro rozhodnutí stanoví přímo zákon, proto považuje podaný návrh v této věci za nedůvodný a navrhuje, aby byl zamítnut.

Z obsahu předloženého spisu městského soudu sp. zn. 5 Af 30/2010 Nejvyšší správní soud zjistil, že žalobce se žalobou ze dne 28. 5. 2010, která byla doručena uvedenému soudu téhož dne, domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalované ze dne 13. 5. 2010, č. j. 2010/1531/110, kterým byl zamítnut rozklad žalobce a potvrzeno rozhodnutí České národní banky ze dne 8. 1. 2010, č. j. 2010/203/570, kterým bylo žalobci odňato povolení k činnosti obchodníka s cennými papíry. Městský soud po zahájení řízení nejprve poučil účastníky řízení o složení senátu, poté usnesením ze dne 15. 7. 2010, č. j. 5 Af 30/2010 – 72, nepřiznal žalobě odkladný účinek. Dále vyžádal vyjádření žalované k žalobě a předložení správního spisu, na toto vyjádření žalobce reagoval podáním ze dne 17. 12. 2010, které bylo soudu doručeno téhož dne. Od této doby soud v dané věci až do podání návrhu na určení lhůty k nařízení ústního jednání neprovedl žádný procesní úkon.

Podle § 174a odst. 1 zákona o soudech a soudcích, v platném znění (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení (dále jen „návrh na určení lhůty“).

Podle odstavce 8 cit. usnesení dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto lhůtou je soud, příslušný k provedení procesního úkonu, vázán. Je-li návrh uznán jako oprávněný, hradí náklady řízení o něm stát.

Nejvyšší správní soud posoudil návrh navrhovatele na určení lhůty k provedení procesního úkonu a dospěl k závěru, že je důvodný.

Z obsahu předloženého spisu vyplývá, že po poučení o složení senátu a procesním rozhodnutí o odkladném účinku soud vyžádal správní spis a vyjádření žalované k žalobě a toto vyjádření poté zaslal žalobci. Žalobce na toto vyjádření k žalobě reagoval vyjádřením, které bylo doručeno soudu dne 17. 12. 2010, po tomto datu městský soud již neprovedl žádný procesní úkon. Pro posouzení, zda v dané věci dochází v řízení k průtahům, je tak rozhodující, že od uvedeného dne, tj. od 17. 12. 2010, soud již ve věci do současné doby neučinil žádný úkon směřující k projednání a rozhodnutí předmětné věci. Na této skutečnosti nemůže nic změnit ani vyjádření, že senát vyřizuje věci podle pořadí nápadu a že v současné době jsou dokončovány spisy napadlé v době, která předcházela dni podání předmětné žaloby. K tomuto tvrzení městského soudu Nejvyšší správní soud uvádí, že citované důvody nezpochybňuje, avšak přesto nemohou vést k vysvětlení průtahů v předmětném řízení. Odkazy na pořadí vyřizovaných věcí totiž nepředstavují důvody, které by mohly být interpretovány jinak než jako organizační problémy, které však v tomto směru nemohou jít k tíži navrhovatele.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud s ohledem na složitost věci, postup účastníků řízení, kteří se žádným způsobem negativně nepodíleli na délce řízení, a na dosavadní postup soudu, ale zejména na význam předmětu řízení pro navrhovatele, který v důsledku žalobou napadeného rozhodnutí nuceně ukončuje svoji činnost, jak je uvedeno shora, dospěl k závěru o oprávněnosti podaného návrhu, a proto určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy, tak, aby soud obeslal účastníky řízení a dodržel zákonem stanovenou lhůtu pro jejich přípravu k nařízenému jednání (§ 49 odst. 1 s. ř. s.). Touto lhůtou, ve které byla stanovena povinnost městského soudu ve věci nařídit jednání tak, aby se uskutečnilo nejpozději do 30. 11. 2011, je městský soud vázán.

Nejvyšší správní soud při posouzení průtahů v dané věci vycházel také z četné judikatury Ústavního soudu, který opakovaně judikoval, že *průtahy v řízení nelze ospravedlnit ani obecně známou přetížeností soudu, jelikož „je věcí státu, aby organizoval své soudnictví tak, aby principy soudnictví, zakotvené v Listině a Úmluvě, byly respektovány a případné nedostatky v tomto směru nemohou jít k tíži občanů, kteří od soudu právem očekávají ochranu svých práv v přiměřené době*“ (blíže viz nález Ústavního soudu ze dne 19. 2. 2002, sp. zn. I. ÚS 663/01).

Návrh navrhovatele byl uznán jako oprávněný, takže ve smyslu poslední věty ust. § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích hradí náklady řízení o něm stát. Vzhledem k tomu, že vznik takovýchto nákladů z obsahu spisu nevyplývá, soud rozhodl tak, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (ust. § 174a odst. 9, věta druhá, zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 8. září 2011

JUDr. Radan Malík
předseda senátu